

مرغ سمر ، ناله سرکن داغ مرا ، تازه ترکن

ز آه شرر بار ، این قفس را برشکن ، و زیر و زبرکن

.....

بلبل پر ، بسته زکنج ، قفس در آ نغمه ، آزاری نوع ، بشرسرا

وز نفسی ، عرصه ی این ، خاک توده را

پر ، شرر کن

.....

ظلم و ظالم ، جورصیاد آشیانم ، داده بر ، باد

ای فدا ، ای فلک ، ای طبیعت شام تاریک ما ، را ، سمر کن (۲)

.....

نو بهار است ، گل به بار است ابرپشیم زاله بار است

این قفس چون دلم تنگ و تار است

.....

شعله فکن در قفس ای آه آتشین دست طبیعت گل عمر مرا مچین

جانب عاشق نگه ای تازه گل ازاین بیشترکن بیشترکن بیشتر کن

مرغ بی دل ، شرح هجران مفتصر ، مفتصرکن (۲)

کلام: ملک الشعرای بهار